

СЛИКА БР. 3 БУЂЕЊЕ

техника – восак

Чује се кашљуцање, доле, у кухињи.

Седи на ивици постеље. У измаглици буђења, не види, од присуства потрошене предмете око себе. Рука јој се клима од опуштености и као одвојена од тела, препушта поспаности.

Шта ће све морати да додирне данас, помисли. И одмах јој се затре мисао. Затим се мало придигне и осети да јој је напорно, тешко, да се исправи, те ничице, али пажљиво, поново седе тако као да јој се сва тежина тела слила у једну тачку. Пријатна одузетост. Замахне руком, не би ли је мало издужила, дала јој облик...

И тако, у бескорисном замаху, опет је лењо пусти да падне у ону препознатљиву пријатност. Не осећа ничије присуство. Осим сопственог. Концентрисаног у увек исти дамар.

Како је важно замахнути, зањихати се у том положају пред устајање, помисли.

Опет лапће тај пас – чује га.

Већ у следећем трену, не мисли више. Неће да мисли.

Светлост се разлива и сада види како јој клизи по платненој, од спавања изгужваној кошуљи. Белој и грубој. Смета јој. Узнемирава. Грејући је у снопу. Она је тера том обамрлом руком попут досадних винских мушица што јој пецкају лице И опомињу на кварљиве земљине плодове.

Полако одмахује, разгони ту навалу, ту беспризорну навалу која јој немилосрдно загрева тело. Сноп је пецка, слива се и цури низ јагодице све до испуцалих и топлих усана. Седи, тако осунчана, умирена потпуно, до утиска одсуства живота. Само дах би могао да потврди његово присуство. Попут растапања воска, прелива се у својој тежини на јутарњем снопу. Прелива се као љаска, као водени клубук. Попут грумена живе из разбијеног суда, неухватљиве у тренутку пада. Распршује се.

Сада, пробуђена, седи на ивици кревета. Осећа јак бол у руци, чврсто, грчевито држећи се за обруч брачне постеље.

У снопу расточене светлости угледа своју платнену, од спавања изгужвану кошуљу пресавијену на столици покрај кревета. Погледа крајичком ока и помисли...

Неће да мисли.

Већ, ко зна од кад, одевена, живахним прстима глади своју хаљину не би ли је што мање осећала док преваљује предстојећи дан. Треба да пријања.

Опет какофонични кухињски сат.